

CENTRO STUDI VILLA MONTESCA

FONDAZIONE

Fondazione Hallgarten Franchetti

Centro Studi Villa Montesca

Politica de protecție a copilului¹

¹ Această politică de protecție a copilului, în activitățile de cercetare, a fost adoptată de echipa Universității din București (UB), pentru implementarea proiectului internațional Gemini - "Gender Equality through Media Investigation and New Training Insights" (CERV 2022), desfășurat în Institutul de Cercetare al UB sub coordonarea prof. univ. dr. habil. Raluca-Nicoleta Radu, prin Decizia Comisiei de Etică a Cercetării nr. 30/ 08.03.2023.

Fondazione Villa Montesca este unul dintre partenerii internaționali ai proiectului Gemini.

Cuprins

Politica de protecție a copilului	1
1. INTRODUCERE ȘI DEFINIȚII:	3
1.1. Declarație de politică	3
1.2. Definiții de bază	3
1.3. Definiții ale abuzului	3
1.4. Legislația și principiile curente de protecție a copilului	5
1.5. Pe cine să contactați	6
1.6. Cine este afectat	6
2. RECUNOAȘTEREA ȘI REACȚIA LA ABUZ	7
2.1. Conștientizarea abuzului	7
2.2. Cum se recunosc semnele de abuz	7
2.3. Răspunsul la abuzul suspectat	8
2.4. Ce să faceți și ce să nu faceți	9
2.5. Confidențialitate	9
3. CODUL DE ETICĂ ȘI CONDUITĂ	10
3.1. Principii de bază	10
3.2. Codul de etică	10
3.3. Conduită și comportament adecvat	11
3.4. Respectarea procedurilor de protejare a copiilor în călătorii	12
3.5. Schimbul de informații privind protecția copilului și bunele practici cu copiii, părinții, personalul și voluntarii	12
3.6. Urmărirea cu atenție a procedurilor de recrutare și selecție a personalului și voluntarilor	13
3.7. Asigurarea unui management eficient pentru personal și voluntari prin supraveghere, sprijin și formare	14
ANEXA 1: RAPORT PRIVIND ÎNGRIJORAREA	15
ANEXA 2: LINII DIRECTOARE PENTRU PROTECȚIA COPILULUI	16
reprezentanți.....	16

1. INTRODUCERE ȘI DEFINIȚII:

1.1. Declarație de politică

Fondazione Villa Montesca (FVM) se angajează să dezvolte și să practice o politică eficientă și holistică de protecție a copilului, în scopul de a preveni, sprijini și proteja copiii de orice risc de violență și abuz. Personalul și voluntarii din cadrul organizației acceptă și recunosc responsabilitățile noastre de a dezvolta conștientizarea cu privire la problemele care provoacă daune copiilor. FVM se angajează, de asemenea, să revizuiască periodic actuala politică și procedurile de protecție a copilului.

1.2. Definiții de bază

Copil: FVM utilizează definiția Convenției Națiunilor Unite pentru drepturile copilului, prin care orice persoană sub 18 ani este copil, chiar dacă legile unei țări recunosc majoratul la o vârstă mai timpurie.

Protecția copilului: Termenul este folosit pentru a descrie responsabilitățile și acțiunile întreprinse de FVM care vizează prevenirea și tratarea abuzului și/sau neglijării copiilor și expunerea unui minor la pericol.

Personal: Termenul se referă la toți angajații care lucrează la FVM

Parteneri: Termenul se referă la toți partenerii, membrii Consiliului de administrație, voluntari, cercetători sau stagiați care sunt asociați cu FVM.

Abuzul asupra copiilor: Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, abuzul sau maltratarea copiilor „include toate tipurile de maltratare fizică și/sau emoțională, abuz sexual, neglijență și exploatare comercială sau de altă natură care are ca rezultat vătămarea reală sau potențială a sănătății, supraviețuirii, dezvoltării sau demnității unui copil în contextul unei relații de responsabilitate, încredere sau putere.”

Lucrul cu copiii: Termenul se referă la o poziție de muncă care include contactul frecvent cu copiii, fie ca parte a responsabilităților angajatului, fie ca urmare a descrierii postului, care aduce angajatul în contact frecvent cu copiii.

1.3. Definiții ale abuzului ^{II}

Abuzul asupra copiilor constituie toate formele de maltratare fizică și/sau emoțională, abuz sexual, neglijare sau tratament neglijent sau exploatare comercială sau de altă natură, având ca rezultat vătămarea efectivă sau potențială a sănătății, supraviețuirii, dezvoltării sau demnității copilului în contextul unei relații de responsabilitate, încredere sau putere.

Vătămarea nu poate fi întotdeauna clasificată cu ușurință, deoarece copiii pot fi abuzați în mai

^{II} Pe baza: "WHO definition, Report of the Consultation on Child Abuse Prevention WHO - 1999", "Child protection fact sheet, The definitions and signs of child abuse, NSPCC, 2009", "The UN Secretary General's Study on Violence, 2005"

multe moduri, dar pot fi identificate câteva definiții generale ale abuzului:

1. Abuzul fizic: Poate implica lovirea, scuturarea, aruncarea, arderea sau opărirea, înecarea, sufocarea sau cauzarea în alt mod a vătămării fizice a unui copil. Vătămarea fizică poate fi, de asemenea, cauzată atunci când un părinte sau îngrijitor mimează simptomele sau provoacă în mod deliberat o stare de sănătate precară unui copil pe care îl îngrijesc.
2. Abuzul emoțional este definit ca relele tratamente emoționale persistente asupra unui copil, cum ar fi pentru a provoca efecte severe și persistente asupra dezvoltării emoționale a copilului. Poate implica transmiterea către copii a ideii că sunt lipsiți de valoare și neubiți, neadecvați sau valoroși numai în măsura în care răspund nevoilor unei alte persoane. Poate implica impunerea unor așteptări neadecvate pentru vârsta sau dezvoltarea copiilor. Aceasta poate implica provocarea frecventă a copiilor de a se simți speriați sau în pericol, sau exploatarea sau coruperea copiilor. Un anumit nivel de abuz emoțional este implicat în toate tipurile de rele tratamente aplicate unui copil, deși poate apărea singur.
3. Abuzul sexual implică forțarea sau ispitirea unui copil să ia parte la activități sexuale, indiferent dacă copilul este sau nu conștient de ceea ce se întâmplă. Activitățile pot implica contact fizic, inclusiv acte penetrante (de exemplu, viol) sau non-penetrante. Acestea pot include activități fără contact, cum ar fi implicarea copiilor în vizionarea sau producerea de materiale pornografice sau vizionarea de activități sexuale sau încurajarea copiilor să se comporte într-un mod inadecvat din punct de vedere sexual
4. Neglijarea este definită ca eșecul persistent de a satisface nevoile fizice și/sau psihologice de bază ale copilului, care poate duce la afectarea gravă a dezvoltării fizice sau cognitive a copilului.
5. Bullying-ul (intimidarea) poate fi definit ca un comportament deliberat dureros, de obicei repetat pe o perioadă de timp, în care celor agresați le este dificil să se apere. Poate lua multe forme, dar cele trei tipuri principale sunt fizice (bătaie, lovire, furt), verbale (de exemplu, remarci rasiste sau homofobe, amenințări, apelative) și emoționale (de exemplu, izolarea unui individ de activitățile și acceptarea socială a grupului lor de colegi).
6. Exploatarea sexuală comercială a copiilor: include abuzul sexual din partea adultului și remunerarea în numerar sau în natură a copilului sau a unei sau unor terți. Copilul este

tratat ca obiect sexual și ca obiect comercial. Exploatarea sexuală comercială a copiilor constituie o formă de coerciție și violență împotriva copiilor și constituie muncă forțată și o formă contemporană de sclavie.

7. Exploatarea comercială înseamnă exploatarea unui copil la locul de muncă sau în alte activități în beneficiul altora și în detrimentul sănătății fizice sau mentale, educației, dezvoltării morale sau social-emoționale a copilului. Aceasta include, dar nu se limitează la, muncă a copiilor.
8. Pornografia infantilă înseamnă orice reprezentare, prin orice mijloace, a unui copil implicat în activități sexuale explicite reale sau simulate sau orice reprezentare a părților sexuale ale unui copil în scopuri preponderent sexuale. Acestea pot include fotografiile, negative, diapozitive, reviste, cărți, desene, filme, casete video și discuri de calculator sau fișiere. Există două categorii de pornografie: softcore, care nu este explicit sexual, dar implică imagini goale și seducătoare ale copiilor, și hard core, care se referă la imagini ale copiilor implicați în activități sexuale și utilizarea copiilor în producția de pornografie și care constituie exploatare sexuală.

1.4. Legislația și principiile curente de protecție a copilului

Politica FVM de protecție a copilului se bazează pe Convenția drepturilor copilului și pe legislația italiană privind abuzul asupra copilului.

Politica FVM privind protecția copilului se ocupă de protecția copiilor, astfel cum este definită de Convenția ONU privind drepturile copilului. CRC al ONU ar trebui să fie luat în considerare în mod holistic, oferind un cadru cuprinzător pentru protecția, acoperirea și participarea tuturor copiilor. Comisia Europeană este ghidată de principiile stabilite în Convenția ONU privind drepturile copilului, ratificată de toate țările UE. Articolul 3 par. (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană stabilește obiectivul UE de a promova protecția drepturilor copilului. Carta drepturilor fundamentale a UE garantează protecția drepturilor copilului de către instituțiile UE și de către țările UE atunci când acestea pun în aplicare legislația UE. Articolul 24 privind drepturile copilului și articolul 31 privind interzicerea muncii copiilor vizează în mod specific drepturile copiilor.

Toți copiii implicați în activitățile, proiectele și programele FVM au dreptul la prioritizarea maximă a sănătății, siguranței și bunăstării lor, precum și a intereselor majore ale copiilor.

În acest scop, sunt luate în considerare următoarele principii directoare:

- Fiecare copil este recunoscut, respectat și protejat de organizație ca titular de drepturi, cu drepturi nenegociabile la protecție.
- Fiecare copil este tratat cu demnitate și ca o ființă umană unică și valoroasă, cu personalitate individuală, nevoi, interese și intimitate distincte, cu respectarea dreptului copilului la participare.
- Toți copiii, indiferent de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, proprietate, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală sau identitate de gen au acces la servicii și beneficiază de acestea în condiții de egalitate.

- FVM recunoaște rolul familiilor ca îngrijitor principal.
- Profesioniștii, practicienii și voluntarii care lucrează pentru și cu copiii primesc instruire și îndrumare cu privire la drepturile copilului, la legislația și procedurile privind protecția copilului, la identificarea riscurilor și, în general, la dezvoltarea copilului. Acestea sunt examinate în mod corespunzător, în conformitate cu practicile disponibile la nivel național. Sunt implementate protocoalele și procesele necesare pentru a facilita rolul personalului care lucrează în organizație, iar răspunsurile la violența împotriva copiilor sunt inter- sau multidisciplinare.
- Există standarde, indicatori, instrumente și sisteme de monitorizare și evaluare, precum și mecanisme de raportare.

1.5. Pe cine să contactați

FVM a desemnat un membru senior al personalului care să își asume responsabilitatea specifică pentru aspectele legate de protecția copilului în cadrul FVM.

Politica de protecție a copilului a FVM se aplică pentru:

- Întreg personalul; membrii Consiliului de administrație; stagiași și voluntari ai FVM
- toți cei care acționează în numele FVM, cum ar fi membri, consultanți sau formatori
- toți acei adulți care însoțesc copiii la evenimente și activități organizate de FVM □
- toți cei care participă la evenimente și întâlniri FVM care implică copii, inclusiv jurnaliști, sponsori, donatori, factori de decizie politică etc.

Toate cazurile de abuz presupus sau suspectat trebuie raportate imediat reprezentantului dvs. desemnat pentru protecția copilului sau directorului, în absența acestuia.

Contactele externe corespunzătoare sunt:

- Secțiile de poliție locale respective
- Birourile locale de servicii sociale respective

1.6. Cine este afectat

Aceste documente sunt concepute pentru îndrumarea tuturor membrilor personalului, voluntarilor, partenerilor și asociațiilor FVM, precum și a tuturor copiilor și familiilor acestora și îngrijitorilor care utilizează serviciile FVM. Politica și procedurile vor fi puse la dispoziția tuturor persoanelor/grupurilor menționate mai sus.

Un copil este definit ca orice persoană sub vârsta de 18 ani. Politica și procedurile pot fi, de asemenea, relevante pentru utilizarea în cazul oricărei persoane tinere vulnerabile cu vârsta peste 18 ani care utilizează serviciile FVM.

Politica și procedurile FVM privind protecția copilului se aplică tuturor copiilor și tinerilor, indiferent de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, proprietate, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală sau identitate de gen.

2. RECUNOAȘTEREA ȘI REACȚIA LA ABUZ

2.1. Conștientizarea abuzului

Conștientizarea este problema cheie atât în detectarea, cât și în prevenirea abuzului. Un membru al personalului, voluntar, părinte sau îngrijitor poate deveni conștient sau poate suspecta abuzul asupra unui copil prin:

- i) comunicarea în condiții de confidențialitate de către copilul respectiv
- ii) comunicarea de către o altă persoană, sub formă de zvon sau mărturie
- iii) observarea comportamentului simptomatic iv) observarea semnelor externe de abuz fizic/vătămare

Abuzul poate:

- a) să fi avut loc cu mult timp în urmă - chiar și în copilăria timpurie și copilul poate suferi încă consecințele
- b) să fie o formă continuă de abuz care are loc în afara FVM, de exemplu, de obicei acasă
- c) să fie un abuz curent sau foarte recent care a avut loc în cadrul FVM

2.2. Cum se recunosc semnele de abuz

Indicatorii posibili pot include:

- **Abuzul fizic:** Orice leziuni vizibile, care nu sunt asimilate loviturilor și zgârieturilor normale pentru un copil. Copiii care simt durere la mers, așezat, mișcarea fălcilor sau care afișează alte dureri. Comportament ascuns sau secretos, afișarea unui comportament agresiv sau retras necaracteristic. Mâncatul compulsiv sau pierderea bruscă a apetitului. Dificultăți în a rămâne treaz sau lipsa bruscă a coordonării Oferirea de explicații confuze sau contradictorii cu privire la leziuni
- **Abuzul emoțional:** Relație de atașament slabă între copil și părinte/îngrijitor. Părinte/îngrijitor care prezintă un comportament nereceptiv sau neglijent față de copil sau care face comentarii negative despre copil. Copilul poate demonstra indicatori emoționali, cum ar fi stima de sine scăzută, nefericirea, frica, stresul sau anxietatea și poate demonstra indicatori de comportament, cum ar fi căutarea atenției, opoziția, retragerea sau nesiguranța.
- **Indicații privind abuzul sexual:** Stângăcie în mers sau așezat, dureri de burtă, oboseală, variații extreme de comportament; cum ar fi anxietatea, agresiunea sau retragerea, comportamentul sexual provocator sau cunoștințele care sunt incompatibile cu vârsta și înțelegerea copilului, desene și/sau lucrări scrise explicite din punct de vedere sexual; dezvăluirea directă – este important să recunoaștem că copiii nu au nici experiența, nici înțelegerea de a putea să inventeze povești despre agresiune sexuală.

- **Indicații privind neglijarea:** Subponderal sau obez, aspect murdar neîngrijit; haine neadecvate/nespălate, foame, apatie, prietenie nediferențiată sau relații sociale slabe, concentrare slabă, stimă de sine scăzută.

2.3. Răspunsul la abuzul suspectat

Nici un membru al personalului, voluntar, părinte sau îngrijitor nu ar trebui să investigheze singur(ă) rapoartele de abuz fizic sau sexual. Presupusele victime, autorii, cei care raportează abuzuri și alte persoane implicate nu ar trebui să fie intervievați dincolo de punctul în care este clar că există o acuzație. Dacă este necesar, trebuie să solicitați imediat asistență medicală pentru copilul.

Orice persoană căreia i se aduce la cunoștință o acuzație de abuz asupra copilului ar trebui:

Pasul 1: Să limiteze la minimum necesar orice întrebări, pentru a căuta doar clarificări, evitând strict „ghidarea” copilului prin sugestii sau întrebări care introduc propriile idei despre ceea ce s-ar fi putut întâmpla.

Pasul 2: După ce copilul a dezvăluit că s-a întâmplat ceva abuziv cu el sau cu altcineva, să colecteze numai informațiile necesare (anexa 1) pentru a se asigura că există o îndoială rezonabilă și pentru a putea raporta reprezentantului pentru protecția copilului. Să nu mai adreseze întrebări de îndată ce copilul a dezvăluit că el/ea crede că s-a întâmplat ceva abuziv cu el/ea sau cu altcineva.

Pasul 3: Să îi spună copilului că reprezentantul sau autoritatea competentă desemnată pentru protecția copilului va fi informată acum cu privire la această problemă.

Pasul 4: În funcție de vârsta copilului, să întrebe copilul ce măsuri ar dori să ia pentru a-l proteja acum că a fost făcută o acuzație și să-l asigure că FVM va încerca să-i respecte aceste dorințe.

Pasul 5: Să raporteze imediat informațiile reprezentantului desemnat pentru protecția copilului în zona respectivă (sau departamentului de resurse umane sau directorului de la sediul central). În cazul în care acuzația sau suspiciunea se referă la persoana desemnată, raportul ar trebui să fie prezentat la sediul central. În cazul în care voluntarul sau membrul personalului ar prefera să vorbească cu altcineva decât persoanele desemnate din cadrul FVM, acesta ar trebui să contacteze direct serviciile sociale.

Pasul 6: Completați un formular de înregistrare a îngrijorărilor și transmiteți-l reprezentantului desemnat pentru protecția copilului sau autorității relevante, dacă este necesar. Înregistrările de îngrijorare trebuie să fie stocate în mod confidențial, într-un loc sigur, accesat numai de un reprezentant desemnat pentru protecția copilului.

Pasul 7: În cazul în care raportul a fost făcut unui membru al personalului sau unui voluntar,

informați părinții/îngrijitorii copilului, cu excepția cazului în care există o suspiciune de implicare a acestora.

În plus, orice membru al personalului, voluntar, părinte sau îngrijitor care este informat indirect despre orice incident sau martor sau suspectează orice formă de abuz asupra copilului trebuie să raporteze imediat informațiile, așa cum este detaliat în pasul 5.

2.4. Ce să faceți și ce să nu faceți

Tratați cu seriozitate orice acuzație. Nu faceți promisiuni pe care nu le puteți ține. Manifestați încredere față de ceea ce vă spune copilul. Interogați copilul; adresați întrebări și încercați să-l faceți să vorbească cu dvs, să se deschidă față de dvs. Spuneți-i copilului că are dreptate să vă spună. Asigurați-l că nu este de vină. Fiți sincer cu privire la cui trebuie să îi spuneți și de ce. Notați tot ce s-a spus și ce s-a făcut. Solicitați imediat asistență medicală dacă este necesar. Informați părinții/îngrijitorii, cu excepția cazului în care există suspiciuni privind implicarea lor

Nu manifestați îndoieli legate de ceea ce vă spune copilul. Nu întrerupeți sau nu schimbați subiectul. Nu spuneți nimic care să-l facă pe copil să se simtă responsabil pentru abuz.

2.5. Confidențialitate

Membrii personalului, voluntarii, părinții sau îngrijitorii nu ar trebui să ofere niciodată garanții absolute de confidențialitate copiilor sau altor colegi care doresc să le spună ceva serios. Aceștia sunt obligați să definească în mod clar situațiile în care trebuie să încalce confidențialitatea. Cu toate acestea, ar trebui să garanteze că vor transmite informații doar unui număr minim de persoane care trebuie să fie informate pentru a se asigura că se iau măsurile corespunzătoare. Ei trebuie să garanteze că nu vor spune nimănui care nu are o „nevoie clară de a ști” și că va fi respectată confidențialitatea în cadrul echipei desemnate. În cazul în care un membru al personalului, un voluntar, un părinte sau un îngrijitor are vreo suspiciune, acuzație sau divulgare că un copil suferă sau este susceptibil să sufere vătămări semnificative, acest lucru trebuie întotdeauna să fie trimis către reprezentantul relevant pentru protecția copilului sau către serviciile sociale.

3. CODUL DE ETICĂ ȘI CONDUITĂ

3.1. Principii de bază

Principiile de bază și etica care guvernează FVM sunt enumerate mai jos:

- Fiecare acțiune trebuie să fie în interesul superior al copilului;
- Promovarea și protejarea continuă a interesului superior al copiilor;
- Toleranță zero față de abuzul asupra copiilor – raportarea obligatorie a incidentelor de abuz asupra copiilor sau a suspiciunilor de abuz asupra copiilor;
- Protecția copiilor constituie o responsabilitate comună în cadrul FVM, al partenerilor săi și al comunităților în care FVM își desfășoară activitatea;
- Orice acțiune trebuie să vizeze protecția copiilor, asigurând dezvoltarea acestora;
- În orice situație care include lucrul direct cu copiii, este esențial să se respecte diferențele, cum ar fi cultura, religia etc
- Opiniile și aspectele copiilor sunt remarcate și luate în considerare cu atenție pentru a menține politica de protecție a copiilor la zi și pentru a dezvolta programe și acțiuni relevante.
- Fiecare copil trebuie să fie auzit și opinia sa trebuie consultată atunci când se decide cu privire la viața sau bunăstarea sa.

3.2. Codul de etică

Principiile codului de etică care guvernează FVM sunt enumerate mai jos:

- Personalul este obligat să respecte personalitățile individuale ale copiilor care sunt sprijiniți și protejați de FVM și să asigure interesul superior al acestora.
- Personalul este obligat să nu încalce drepturile copiilor aflați sub protecția sau supravegherea FVM
- Personalul este obligat, în exercitarea activităților sale profesionale, să păstreze intimitatea copiilor și a problemelor care îi privesc.
- Personalul este obligat să trateze copiii ca egali și cu respect, indiferent de rasă, culoare, sex, limbă, religie, originea, convingerile, statutul juridic al membrilor lor sau al membrilor familiilor lor și respectarea contextului lor național, religios, cultural și social.
- Personalul este obligat să respecte demnitatea umană a fiecărui copil, integritatea fizică a acestuia și dreptul copilului de a nu fi tratat într-o manieră umiltoare și de a nu fi crescut violent. Orice fel de violență față de copii este strict interzisă.
- Personalul este obligat să informeze imediat persoanele relevante/corespunzătoare responsabile cu privire la incidentele de maltratare a copiilor atunci când acest lucru le este supus atenției.
- Personalul este obligat să contribuie la pregătirea corespunzătoare a copiilor pentru rolul lor în societate ca adulți activi și responsabili prin jocuri, sport,

participarea în echipe, atribuirea responsabilităților etc.

- Personalul este obligat să asigure îngrijire medicală de înaltă calitate, egalitate de șanse, acces la toate tipurile de educație și îndrumare a copiilor.
- Personalul este obligat să ia în considerare, în funcție de vârsta și maturitatea copiilor, dreptul lor de a participa la luarea deciziilor cu privire la viața și condițiile lor de viață.
- Personalul este obligat să respecte viața privată a copiilor și libertatea lor de exprimare, cu condiția ca drepturile celorlalți copii să nu fie încălcate.
- Personalul este obligat să încurajeze copiii să își exprime opinia despre problemele care îi privesc.
- Personalul este obligat să asigure, pe cât posibil, sprijin și măsuri pozitive de consolidare în vederea consolidării relațiilor și funcționalității dintre fiecare copil și familia sa.

Încălcarea oricăreia dintre obligațiile de mai sus constituie o infracțiune disciplinară și este prezentată pentru evaluare către BoD, în timp ce BoD este împuternicit să ia măsuri de mustrare (orală sau scrisă), să solicite respectarea și / sau să rezilieze *contractul de muncă fără despăgubiri din partea Organizației*.

3.3. Conduită și comportament adecvat

Membrii personalului, voluntarii, părinții și îngrijitorii trebuie:

Să fie conștienți de nevoia unui copil cu deficiențe de vedere de contact fizic; dar asigurați-vă că contactul este adecvat și realizat numai cu consimțământul copilului sau al tânărului - în cazul imobilizării unui copil pentru a preveni rănirea sau mângâierea unui copil aflat în dificultate, asigurați-vă că acest contact fizic este întrerupt cât mai curând posibil. Evitați inițierea expresiilor fizice ale emoțiilor, cum ar fi sărutul sau îmbrățișarea; dar amintiți-vă că un copil cu deficiențe de vedere sau o persoană tânără poate avea nevoie să-și exprime fizic emoțiile în aceste moduri - dacă un copil inițiază astfel de expresii, opriți-o cât mai curând posibil fără a provoca copilul senzația de respingere. Evitați formele intruzive de joc (de exemplu, gădilara, tăvălirea) - în cazul în care contactul fizic este inițiat de un copil, opriți-l cât mai curând posibil, fără a provoca copilului senzația de respingere.

Nu permiteți copiilor și tinerilor să folosească un limbaj neadecvat fără a fi provocați. Asigurați-vă că sunt prezenți cel puțin doi adulți atunci când supravegheați copii sau tineri. Nu petreceți prea mult timp singur cu copiii, departe de ceilalți - întâlnirile cu copiii sau tinerii ar trebui să aibă loc cât mai deschis posibil. În cazul în care este necesară confidențialitatea, ușa trebuie lăsată deschisă și alți membri ai personalului sau voluntari trebuie informați cu privire la întâlnire. Evitați deplasarea individuală a copiilor în călătorii cu mașina, oricât de scurtă ar fi aceasta - în cazul în care acest lucru este inevitabil, aceasta ar trebui să fie cu cunoștințele și consimțământul deplin al părinților/îngrijitorilor și al unui membru al conducerii. Nu vă întâlniți cu copii în afara activităților organizate, cu excepția cazului în care este cu cunoștința și consimțământul părinților și a unui membru al conducerii. Nu faceți niciodată lucruri de natură

personală pentru un copil sau o persoană tânără, pe care le pot face ei înșiși. Nu lăsați niciodată acuzațiile pe care le face un copil sau un tânăr să nu fie tratate și înregistrate.

Următoarele forme de comportament între membrii personalului sau voluntari și copii sau tineri nu sunt permise în niciun caz: Comportament sexual, împrumuturi de bani sau proprietăți, oferirea sau primirea de cadouri, relații exclusive sau secrete.

3.4. Respectarea procedurilor de protejare a copiilor în călătorii

Excursiile care implică copii și tineri vor include, în mod normal, și părinții și îngrijitorii. Cu toate acestea, este important ca următoarele proceduri să fie respectate pentru a menține copiii și tinerii în siguranță:

- Să se asigure că copiii și tinerii sunt conștienți de modul în care se așteaptă să se comporte;
- Să obțină consimțământul scris din partea părinților/îngrijitorilor pentru ca copiii să participe la o excursie;
- Pe lângă o declarație scrisă a oricăror nevoi sau cerințe specifice pentru copilul lor, se asigură că cel puțin un membru al personalului sau un voluntar care participă la excursie este instruit în acordarea primului ajutor și are acces la echipamente de prim ajutor;
- Să se asigure că toți cei prezenți sunt conștienți de rolurile și responsabilitățile lor sunt calificați și experimentați în mod corespunzător

Dacă utilizați un centru de activități sau un alt furnizor extern:

- Utilizați organizații de renume care au în vigoare orice licențe sau acreditare necesară (unele activități de aventură necesită licențe specifice).
- Vizitați centrul în prealabil ori de câte ori este posibil.
- Obțineți acordul părinților/îngrijitorilor și al copiilor și tinerilor cu privire la activitățile care urmează să fie întreprinse.
- Asigurați-vă că furnizorii externi dispun de proceduri adecvate de siguranță (de exemplu, asigurare, întreținere a echipamentelor/transportului, politică de sănătate și siguranță, politică de protecție a copilului etc.);
- Asigurați-vă de gradul de adecvare al cazării.

Toate activitățile și excursiile planificate trebuie să fie adecvate pentru grupul de copii și/sau tineri participanți.

3.5. Schimbul de informații privind protecția copilului și bunele practici cu copiii, părinții, personalul și voluntarii

Este esențial ca copiii și tinerii să înțeleagă că orice preocupări pe care le pot avea vor fi ascultate și luate în serios. De asemenea, este esențial ca părinții și îngrijitorii să cunoască și să înțeleagă procedurile instituite de FVM pentru menținerea bunăstării copiilor și tinerilor care utilizează serviciile sale.

Conducerea FVM este responsabilă de asigurarea disponibilității și schimbului de informații relevante între toți cei implicați în exploatarea FVM și activitățile sale. Informațiile confidențiale

ar trebui să fie partajate numai pe baza principiului necesității de a cunoaște.

Conducerea și personalul sunt responsabili pentru:

- Asigurarea faptului că copiii și tinerii au informații despre cum și cu cine își pot împărtăși preocupările, reclamațiile și anxietățile. Aceste informații trebuie să fie partajate într-un mod adecvat vârstei copilului/tânărului.
- Asigurarea faptului că toate informațiile sunt disponibile în mai multe formate pentru nevăzători și pentru persoanele cu deficiențe de vedere.
- Asigurarea faptului că părinții și îngrijitorii sunt conștienți de natura relațiilor cu adulții cu care copiii lor formează prietenii.
- Publicarea de informații către părinți și cariere despre activitățile FVM, politica și procedurile sale de protecție a copilului, precum și numele persoanei (persoanelor) de contact în caz de îngrijorări sau plângeri.
- Asigurarea că toți angajații și voluntarii au informațiile necesare pentru a face față situațiilor de urgență și problemelor de protecție a copilului.

3.6. Urmărirea cu atenție a procedurilor de recrutare și selecție a personalului și voluntarilor

Atunci când se identifică un post vacant, trebuie să se întocmească o descriere a postului sau o descriere a sarcinii/proiectului care să identifice competențele necesare pentru postul respectiv. Postul vacant ar trebui să fie promovat cât mai larg posibil prin cele mai adecvate mijloace.

Toți voluntarii și personalul, inclusiv lucrătorii temporari sau ocazionali, trebuie să facă obiectul procedurilor de selecție și recrutare ale FVM după cum urmează:

- Toți candidații trebuie să completeze un formular de candidatură.
- Managerul de recrutare ar trebui să verifice identitatea persoanei prin certificatul de naștere, pașaport sau alt document oficial, de preferință ceva care să poarte fotografia acesteia.
- Managerul de recrutare ar trebui să verifice toate calificările menționate în formularul de cerere.
- Toți candidații potriviți trebuie să aibă un interviu sau o întâlnire, cu managerul de recrutare și cu un alt membru al personalului superior.
- Orice lacune în ocuparea forței de muncă sau inconsecvențe în istoria candidatului trebuie identificate și prezentate motivele.
- Referințele scrise trebuie preluate înainte de angajarea candidatului selectat și verificate printr-un apel telefonic.
- Toți candidații selectați trebuie să fie supuși unui control din partea Biroului cazier judiciar.
- Nu este permis accesul nesupravegheat la copii până când referințele nu au fost revizuite.
- Ar trebui să se ceară consiliere înainte de a recruta pe cineva cu cazier judiciar sau cu cazier judiciar al altor infracțiuni.
- Noii membri ai personalului sau voluntarii trebuie să treacă printr-o perioadă de probă supravegheată, inclusiv printr-o inducție cuprinzătoare, care trebuie să acopere politica și procedurile de protecție a copilului.

Pentru a asigura punerea în aplicare a politicii de protecție a copilului, fiecare angajat, voluntar sau asociat va fi informat cu privire la CPP sau alte proceduri privind lucrul direct cu copiii.

Fiecare angajat, voluntar sau asociat este obligat să coopereze cu instituțiile de aplicare a legii și de asistență socială pentru a asigura bunăstarea copilului.

3.7. Asigurarea unui management eficient pentru personal și voluntari prin supraveghere, sprijin și formare

FVM se va asigura că toți angajații și voluntarii sunt bine informați și sprijiniți, prin următorul proces:

Inducție

Ca parte a procesului general de integrare, personalul și voluntarii noi vor fi familiarizați cu acest document de politici și proceduri, precum și cu alte politici, cum ar fi cele privind sănătatea și securitatea în muncă. Acest lucru poate include formarea în probleme de protecție a copilului.

Perioada de probă

Dezvoltarea și adecvarea angajatului sau a voluntarului vor fi revizuite în primele șase luni de la preluarea postului.

Supraveghere și sprijin

Întâlnirile regulate, individuale sau de grup, vor oferi o oportunitate pentru personal/voluntari de a împărtăși preocupări, anxietăți sau îngrijorări cu privire la munca lor sau la mediu. Reuniunile ar trebui să fie, de asemenea, o oportunitate de a identifica domeniile de interes și/sau nevoile de formare.

Vor fi oferite cursuri de formare specifice pentru toți reprezentanții desemnați pentru protecția copilului.

ANEXA 1: RAPORT PRIVIND ÎNGRIJORAREA

Numele copilului:

Vârsta:

Adresa copilului:

Numele părintelui/îngrijitorului:

Număr de telefon:

Persoana care face acest raport își exprimă propriile preocupări sau le transmite pe cele ale altcuiva?

Ce se spune că s-a întâmplat sau s-a văzut?

Când și unde s-a întâmplat?

A discutat cineva cu copilul? Dacă da, ce s-a spus?

Cine altcineva, dacă este cazul, a fost implicat și cum?

Ce au spus persoanele implicate?

Au existat semne evidente, cum ar fi vânătăi, sângerări, schimbarea comportamentului?

A fost cineva acuzat că este agresorul?

Au fost contactați părinții copilului?

Cine a mai fost informat despre asta și când?

Semnat Data

NUME

În caz de îngrijorare, vă rugăm să completați formularul și să-l trimiteți coordonatorului de proiect.

ANEXA 2: LINII DIRECTOARE PENTRU PROTECȚIA COPILULUI REPREZENTANȚI

Responsabilitățile unui reprezentant desemnat pentru protecția copilului sunt:

1. Pentru a se asigura că sunt respectate politica și procedurile FVM privind protecția copilului
2. Să întreprindă cursuri de formare în recunoașterea și investigarea abuzului asupra copiilor
3. Să dezvolte cunoștințe despre procedurile implicate în raportarea abuzurilor
4. Să pună aceste cunoștințe la dispoziția întregului personal, a voluntarilor, a părinților, a îngrijitorilor și a copiilor, după caz
5. Pentru a gestiona procesul de trimitere a cazurilor sau cazurilor suspectate de abuz la serviciile sociale prin:
 - i. Asigurarea faptului că toți membrii personalului, voluntarii, părinții, îngrijitorii și copiii știu cine este reprezentantul desemnat pentru protecția copilului (PC)
 - ii. Asigurarea faptului că toți membrii personalului, voluntarii, părinții, îngrijitorii și copiii știu că preocupările privind abuzul sau posibilele abuzuri trebuie aduse la reprezentantul PC desemnat sau, în absența acestuia, la cel mai înalt membru al personalului
 - iii. Deciderea, după discuții cu părțile relevante, dacă respectivul caz trebuie sau nu să fie escaladat sau dacă ar trebui să se caute clarificări suplimentare din partea părinților/îngrijitorilor în orice moment
 - iv. Asigurarea faptului că deciziile și faptele sunt înregistrate utilizând o evidență a îngrijorărilor
 - v. Raportarea cazului către serviciile sociale, confirmând sesizarea în scris sub acoperire confidențială
6. Să se asigure că toți membrii personalului și voluntarii sunt supuși, după caz, unei formări de bază privind protecția copilului
7. Să fie un punct de contact pentru agențiile externe care trebuie să contacteze FVM cu privire la aspectele legate de protecția copilului
8. Asigurarea stocării în siguranță a înregistrărilor, cu acces doar persoanelor desemnate
9. Asigurarea că procedurile de recrutare FVM sunt respectate și se obține o „declarație a unui cazier judiciar curat” pentru toți angajații noi
10. Identificarea nevoii de sprijin pe care orice angajat sau voluntar o poate avea atunci când este implicat într-un caz de abuz și contactarea părților necesare pentru a stabili modul în care poate fi oferit acest sprijin.